OkB Fyzické otázky

Lukáš Lejdar

CONTENTS

40

CHAPTER			Page 2_
	1.1	Kinematika hmotného bodu	2
	1.2	Dynamika hmotného bodu	3
	1.3	Energie, práce, výkon	4
	1.4	Gravitační pole	5
	1.5	Mechanika tuhého tělesa	7
	1.6	Mechanika kapalin a plynů	9
	1.7	Základní pojmy molekulové fyziky a termodynamiky	11
	1.8	Vnitřní energie, teplo, teplota	13
	1.9	Struktura a vlastnosti plynů	14
	1.10	Struktura a vlastnosti pevných látek	17
	1.11	Struktura a vlastnosti kapalin	19
	1.12	Skupenské přeměny látek	21
	1.13	Mechanické kmity	23
	1.14	Mechanické vlnění	25
	1.15	Elektrostatické pole	26
	1.16	Elektrický proud v kovech	27
	1.17	Elektrický proud v polovodičích	28
	1.18	Elektrický proud v kapalinách a plynech	29
	1.19	Stacionární magnetické pole	30
	1.20	Nestacionární magnetické pole	31
	1.21	Střídavé elektrické proudy	32
	1.22	Elektromagnetické pole, kmity, vlnění	33
	1.23	Geometrická optika	34
	1.24	Vlnová optika	35
	1.25	Fotometrie	36
	1.26	Základy speciální teorie relativity	37
	1.27	Základy kvantové fyziky	38
	1.28	Fyzika elektronového obalu	39

1.29 Fyzika atomového jádra

Chapter 1

1.1 Kinematika hmotného bodu

Pojmy 1.1.1

Hmotný bod, vztažná soustava, polohový vektor, trajektorie, dráha, rychlost okamžitá a průměrná, závislost rychlosti a dráhy na čase, zrychlení tečné a normálové, pohyb přímočarý, křivočarý (úhlová rychlost), rovnoměrný, rovnoměrně zrychlený nebo zpomalený, volný pád, rovnoměrný pohyb po kružnici.

kinematika : zkouma jak se telesa pohybuji hmotný bod : telso, ktere pozbyva rozmeru

Poloha a pohyb zkoumaných těles jsou určovány vzhledem ke zvolené **vztažné soustavě**, tedy vzhledem ke zvolené skupině těles, ktere jsou vzajemne v klidu, nebo ve znamem pohybu.

polohu vyjadrujeme pomoci polohoveho vektoru

prumerna rychlost je vektorova hodnota, definovana jako

$$\vec{v} = \frac{\Delta \vec{s}}{\Delta t}$$

okamzita je limitni hodnota prumerne draha je delka trajektorie \vec{s}

$$\vec{a} = \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t}$$

zrychleni je take vektorova velicina, tzn muzeme definovat **normalovou** a **tecnou** slozku. Normalova je rovnobezna s vektorem rychlosti, tecna je na nej kolma. Tecna slozka nekona praci. V pripade rovnomerneho pohybu po kruznici spocitame je tecne zrychleni

$$a = w^2 r$$

v = wr

1.2 Dynamika hmotného bodu

Pojmy 1.2.1

Volný hmotný bod, síla a její účinky, skládání sil, Newtonovy pohybové zákony, inerciální vztažná soustava, hybnost, impuls síly, zákon zachování hybnosti, setrvačné síly, neinerciální vztažná soustava.

dynamika je soucast mechaniky, ktera popisuje jak se teleso pohybuje

1.2.1 Newtonovy zakony zni

- ① Jestlize vyslednice sil pusobocich na teleso je 0, potom teleso setrvava v klidu, nebo rovnomernem primocarem pohybu.
- ② Jestliže na těleso působí síla, pak se těleso pohybuje zrychlením, které je přímo úměrné působící síle a nepřímo úměrné hmotnosti tělesa. Matematicky lze vyjadrit jako, $\vec{F} = \frac{d(mv)}{dt}$
- (3) vzájemná působení dvou těles jsou vždy stejně velká a míří na opačné strany.

$$s = \frac{1}{2}at^2$$

$$\dot{s} = v = at$$

$$\ddot{s} = a$$

Existuji 2 typy **vztaznych soustav**. Inercialni je takova soustava, ve ktere plati vsechny Newtonovy pohybove zakony. Naopak neinercialni sst se vzhledem k inercialni pohybuje se zrychlenim, tzn neplati 1. ani 3. Newtonuv zakony

volny bod je potom takovy bod, na ktery nepusobi zadna vysledna sila, vuci takovemu bodu muzeme definovat inercialni vztaznou soustavu.

Kineticka energie zachovana jen u absolutne pruznych objektu. V kazdem pripade plati **zakon zachovani hybnosti**.

$$E = \frac{1}{2}mv^2$$

$$\dot{E} = p = mv$$

$$\ddot{E} = F$$

impuls sily je zmena hybnosti za cas

$$I = \int F dt = \Delta p$$

treci sila N pritlacna sila, μ koeficient treni

$$f = \mu N$$

1.3 Energie, práce, výkon

Pojmy 1.3.1

Mechanická práce, výpočet práce konstantní nebo proměnné síly, mechanická energie kinetická a potenciální (tíhová, tlaková, pružnosti), výkon, účinnost, zákon zachování energie, [vnitřní energie, práce plynu].

Mechanicka prace: fyz velicina, ktera vyjadruje drahovy ucinek sily

$$W=\int \vec{F} d\vec{s} = m \int \frac{d\vec{v}}{dt} d\vec{s} = \frac{1}{2} m v^2 ~[{\rm J}] ~[\frac{kgm^2}{s^2}]$$

Pomoci Energie telesu prisuzujeme schopnost konat praci.

Vykon je prace za cas

$$P = \frac{dE}{dt} \; [\mathrm{W}] \; [\frac{kgm^2}{s^3}]$$

Jakmile pusobi sila, muzu ji vyjadrit jako silove pole. Pokud toto vektorove pole je konzervativni, muzu definovat vuci nejakemu bodu **potencialni energii**, tzn drahovy integral k tomuto bodu. Diky vlastnostem takoveho siloveho pole je mechanicka energie konstantini. **potencialni energie tihova**

$$E_p = \int \vec{F} d\vec{s} = mgh$$

potencialni energie tlakova : v trubce o obsahu S je voda, ktera na pohyblivou prepazku, pusobi silou \vec{F} . Tento jev oznacujeme tlak v kapaline.

$$p = \frac{F}{S}$$

$$E = \int p\vec{S}d\vec{l} = pV + \int \dot{p}Vdl$$

Potencialni energie pro Hookovskou pruzinu

$$E=\int -ky\,\mathrm{d}y=-\tfrac{1}{2}ky^2$$

ucinnost

$$\eta = \frac{E_v}{E_p} = \frac{vykon}{prikon}$$

1.4 Gravitační pole

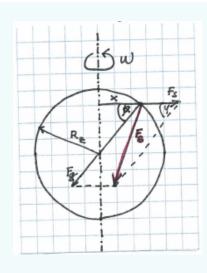
Pojmy 1.4.1

Gravitační pole, Newtonův gravitační zákon, intenzita a potenciál gravitačního pole, srovnání s polem elektrickým, radiální a homogenní pole, gravitační a tíhové zrychlení, práce v homogenním gravitačním poli, pohyby v homogenním a radiálním gravitačním poli, Keplerovy zákony.

vsechna telesa, ktera maji hmotnost na sebe pusobi pritazlivou silou, popsanou **Newtonovym gravitacnim** zakonem jako ... intenzita Gravitacniho pole aka gravitacni zrychleni

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2}$$

do tihoveho zrychleni zapocitavame jeste odstredivou silu

 θ ...uhel, ktery siraji vektory

$$\begin{split} \vec{F_G} &= \vec{F_g} + \vec{F_s} \\ F_G^2 &= F_g^2 + F_s + 2cos(\theta)F_gF_s \\ g^2 &= G^2\frac{M^2}{R^4} + w^4R^2cos(\theta)^2 + 2cos(\theta)^2w^2G\frac{M^2}{R} \\ g &= < 9.78; 9.83 > \frac{m}{s^2} \end{split}$$

Na povrchu zeme muzeme gravitacni pole aproximovat jako **homogeni**. V kazdem pripade je vzdy Konzervativni Diky tomu muzeme definovat tzv **gravitacni potencial**. Je to energie, potrebna k preneseni telesa o hmotnosti m do bodu A. Pro jedine teleso o hmotnosti m v uzavrene soustave plati

$$\phi = \int_{\infty}^{R} G \frac{m}{r^2} dr = -G \frac{m}{R} - (-G \frac{m}{\infty}) = -G \frac{m}{R}$$
$$2C = 0$$

Pro homogeni gravitacni pole mame W = E = mgh

Gravitacni silocary udavaji smer gravitacni sily, ekvipotencialni plocha je plocha, kde s konstantnim gravitacnim potencialem. Pohyby teles v tihovem poli zeme

5

$$\vec{s} = \frac{1}{2}\vec{a}t^2 + \vec{v}t + \vec{s_0}$$

$$\vec{a} = \begin{pmatrix} 0 \\ -g \end{pmatrix}$$

$$\vec{v} = \begin{pmatrix} v_x = v_0 \cos(\theta) \\ v_y = v_0 \sin(\theta) \end{pmatrix}$$

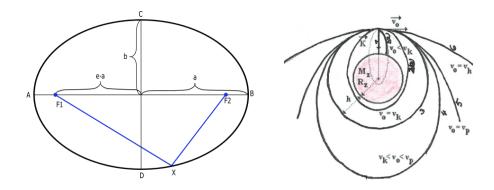
doba vystupu do vysky h

$$t_{max} = -(-\tfrac{2v}{2g}) = \tfrac{v}{g}$$

1.4.1 Keplerovy Zakony

- 1 Planety obíhají kolem Slunce po eliptických trajektoriích, v jejichž jednom společném ohnisku je Slunce.
- (2) Obsahy ploch opsaných průvodičem planety za stejný čas jsou stejně velké.
- (3) Poměr druhých mocnin oběžných dob dvou planet je stejný jako poměr třetích mocnin délek jejich hlavních poloos. $\frac{T_1^2}{T_2^2} = \frac{a_1^3}{a_2^3}$ ll ll

Excentricita drahy je jedna z 6 velicin zvanych elemty drahy, popisujicich presny pohyb planet. Udava typ obezne drahy, druh kuzelosecky. 2a > |F1F2| = 2ea e = 0 ... kruznice, 0 < e < 1 ... elipsa e=1 ... parabola, e > 1 ... hyperbola.

Pohyb teles v centralnim gravitacnim poli planety

 v_0 ... kolmy pad dolu, v_k ... pohyb po kruznici, v < v_p ... pohyb po elipse, v_p ... parabolicka unikova rychlost, v_h ... druha kosmicka rychlost (hyperbola)

Mechanika tuhého tělesa 1.5

Pojmy 1.5.1

Tuhé těleso, skládání sil v tuhém tělese, moment síly, podmínka rovnováhy tuhého tělesa, rozklad sil, dvojice sil, těžiště, rovnovážné polohy, otáčivý pohyb tuhého tělesa, moment setrvačnosti, kinetická energie rotujícího tělesa, [moment hybnosti, pohybová rovnice pro rotující těleso].

tuhe teleso = teleso jehoz tvar se nemeni ucinkem libovolne velkych sil. Pohyb takoveho telesa je slozeny ze 2 pohybu: translace, rotace.

Newtonovy zakony jednoznacne popisuji, jak se takove teleso pohyhuje, neni to ale prakticky zpusob, jak s nimi zachazet. Proto je potreba zavest nove velicny, ketre lepe vystihnout tento novy otacivy pohyb.

1.5.1 Moment hybnosti

$$L = r \times p \ [kgm^2/s]$$

$$\frac{\mathrm{d}L}{\mathrm{d}t} = \dot{r} \times p + r \times \dot{p}$$

$$\frac{\mathrm{d}L}{\mathrm{d}t} = \frac{p \times p}{m} + r \times f$$

$$\frac{\mathrm{d}L}{\mathrm{d}t} = r \times f$$

$$\frac{dL}{dt} = \frac{p \times p}{m} + r \times f$$

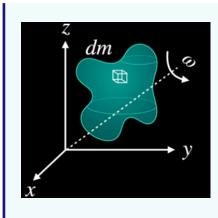
$$\frac{\mathrm{d}L}{\mathrm{d}t} = r \times f$$

1.5.2 Moment sily

$$\frac{dL}{dt} = M [N/m][kgm^2/s^2]$$

... ekvivalentni s $\frac{\mathrm{d}p}{\mathrm{d}t}=F$

Pro tuhe teleso

$$dL = r \times dp, dp = vdm = (w \times r)dm$$

$$L = \int r \times (w \times r) dm$$

$$r \times (w \times r) = \begin{vmatrix} \hat{x} & \hat{y} & \hat{z} \\ x & y & z \\ v_x & v_y & v_z \end{vmatrix} = \begin{pmatrix} w_x(y^2 + z^2) - (w_y xy + w_z xz) \\ w_y(x^2 + z^2) - (w_x xy + w_z yz) \\ w_z(x^2 + y^2) - (w_x xz + w_y yz) \end{pmatrix}$$

$$L = \begin{pmatrix} \int (y^2 + z^2) \, \mathrm{d}m & -\int xy \, \mathrm{d}m & -\int xz \, \mathrm{d}m \\ -\int xy \, \mathrm{d}m & \int (x^2 + z^2) \, \mathrm{d}m & -\int yz \, \mathrm{d}m \\ -\int xz \, \mathrm{d}m & -\int yz \, \mathrm{d}m & \int (x^2 + y^2) \, \mathrm{d}m \end{pmatrix} \begin{pmatrix} w_x \\ w_y \\ w_z \end{pmatrix}$$

1.5.3 Moment setrvacnosti

$$L_i = I_{ij}w_j$$

... ekvivalentni sp = mv

Kineticka energie

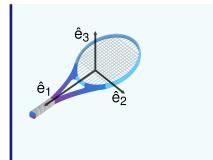
$$dE_k = \frac{1}{2} dm v^2 = \frac{1}{2} dm |w \times r|^2$$

$$dE_k = \frac{1}{2} dm v^2 = \frac{1}{2} dm |w \times r|^2$$

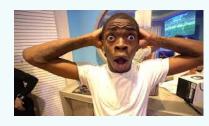
$$E_k = \int \frac{1}{2} dm ((w_y z - w_z y)^2 + (w_x z - w_z x)^2 + (w_x y - w_y x)^2)$$

$$E_{k} = \frac{1}{2} (w_{x} w_{y} w_{z}) \begin{pmatrix} I_{xx} & I_{xy} & I_{xz} \\ I_{yx} & I_{yy} & I_{yz} \\ I_{zx} & I_{zy} & I_{zz} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} w_{x} \\ w_{y} \\ w_{z} \end{pmatrix} = \frac{1}{2} w^{T} I w = \frac{1}{2} w L$$

Hlavni osy tuheho telesa: V nasledujícich rovnicich predpokladame, ze osa otaceni prochazi tezistem a zaroven pocatekem.

$$[EB] \begin{pmatrix} I_{xx} & I_{xy} & I_{xz} \\ I_{yx} & I_{yy} & I_{yz} \\ I_{zx} & I_{zy} & I_{zz} \end{pmatrix}_{B} [EB]^{T} = \begin{pmatrix} I_{1} & 0 & 0 \\ 0 & I_{2} & 0 \\ 0 & 0 & I_{3} \end{pmatrix}_{E}$$

... epicka magie, ktere nerozumim. Kazdemu tuhemu telesu lze najit 3 na sebe kolme osy otaceni(tzn Hlavni osy)(osove vektory baze E), takove, ze pri rotaci je s nimi vektor Momentu Hybnosti rovnobezny, viz eigenvalues, eigenvectors.

Moment setrvacnosti pro kouli : ze symetrie koule vyplyva, ze pri totozne uhlove rychlosti, musi byt ve vsech smerech stejne $L => I_1 = I_2 = I_3 = I_{koule}, L = I_{koule}w$

$$I = \int y^2 + z^2 dm$$

$$= \rho \int y^2 + z^2 dV$$

$$= 2\rho \int_0^R \int_0^{\sqrt{R^2 - y^2}} 2\pi r * r^2 dr dy$$

$$= 2\rho \int_0^R \frac{1}{2}\pi (R^2 - y^2)^2 dy$$

$$= \pi \rho (R^4 y - \frac{2}{3}R^2 y^3 + \frac{1}{5}y^5) \Big|_0^R$$

$$= \rho \frac{4}{3}\pi R^3 * \frac{2}{5}R^2$$

$$= \frac{2}{5}mR^2$$

rovnovazne polohy: poloha stala, vratka, volna

1.6 Mechanika kapalin a plynů

Pojmy 1.6.1

Struktura tekutin, silové působení mezi částicemi, ideální kapalina a plyn, tlak v tekutinách, Pascalův zákon, hydrostatický tlak, vztlaková síla, Archimédův zákon, atmosférický tlak, proudění kapaliny, rovnice kontinuity, Bernoulliova rovnice, vnitřní tření, proudění reálné kapaliny, obtékání těles, odpor prostředí.

tekutiny = kapaliny + plyny

kapaliny: nestlacitelne, nerozpinave, lisi se mezi sebou vnitrnim trenim

plyny: stlacitelne, rozpinave, castice dale od sebe, rychlejsi

idealni kapalina dokonale tekuta, bez vnitrniho treni, naprosto neztlacitelna

idealni plyn dokonale tekuty, bez vnitrniho treni, dokonale ztlacitelny

1.6.1 Tlak
$$p = \frac{F}{S} [N/m^2]$$

muze byt vyvolany vnejsi silou :

1.6.2 Pascaluv zakon

Tlak vyvolany vnejsi silou, ktera pusobi na kapalne teleso v uzavrene nadobe, je ve vsech mistech kapaliny stejny

hydraulicka zarizeni : na zaklade Pascalova zakona meni pomer pusobicich sil

$$\frac{F_1}{S_1} = \frac{F_2}{S_2}$$

hydrostaticky tlak

 $p = h\rho g$... prekvapive plati bez ohledu na tvar nadoby

ve stejne vysce je v kapaline vsude stejny tlak. Mista o stejnem hydrostatickem tlaku - hladiny

Atmosfericky tlak $p \neq h\rho g$, protoze vzduch neni nestlacitelny. Za beznych podminek p = 1013, 25hPa. Meni se s teplotou vzduchu. Vitr je napriklad zpusobeny rozdilem v tlaku.

barometr : nastroj na mereni atmosferickeho tlaku **Archimeduv zakon** - tlak na horni plocu telesa je mensi, nez na tu spodni => sila pusobici vzhuru

$$F_{vz} = F_{h1} - F_{h2} = V \rho g$$

... teleso ponorene do kapaliny je nadnaseno silou rovnajici se tize tekutiny stejneho objemu Na kazde v kapaline tedy pusobi gravitacni a tlakova sila. Jestli se teleso ponori, nebo ne tudiz zalezi na tom jestli je hustota telesa vetsi nez hustota vody. **Proudeni kapalin**

stacionarni : rychlost kapaliny v danem miste zustava konstanti s casem

nestacionarni : rychlost se meni laminarni : proudnice rovnobezne

turbulentni : chaoticke

1.6.3 Objemovy prutok

$$Q_v = \frac{V}{t} = \frac{Sl}{t} = Sv \ [m^3/s]$$

Kvuli nestlacitelnosti kapaliny musi byt objemovy prutok trubice ve vsech mistech stejny, bez ohledu na rozsirovani, nebo zuzeni.

1.6.4 Bernouliho rovnice

hydrostaticky tlak je ve stejnych hloubkach stejny jen za predpokladu ze je kapalina v klidu. pro proudici kapalinu plati jine zakonitosti. Lze popsat pomoci Zakonu zachovani energie. My se, ale budeme zabyvat jen stacionarnim proudenim kapalin

$$E = E_k + E_p$$

pri zmene rychlosti proudici kapaliny ve zuzeni/rozsireni trubice se musi zachovat jeji celkova energie. Je tudiz potreba definovat novou tlakovou potencialni energii.

$$E_p = \int p \vec{S} d\vec{l} = pV + \int \dot{p} V dl = pV$$

... proudeni je stacionarni, tkaze p se nemeni s casem. My ho navic povazujeme za konstantni v jednotlivych usecich nadoby(trubky)

$$E_k = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} \rho V v^2$$

$$p_1 + \frac{1}{2}\rho v_1^2 = p_2 + \frac{1}{2}\rho v_2^2$$

1.7 Základní pojmy molekulové fyziky a termodynamiky

Pojmy 1.7.1

Kinetická teorie látek, Brownův pohyb, difúze, interakce mezi částicemi, modely struktur skupenství, látkové množství, Avogadrova konstanta, molární veličiny, stavové veličiny, rovnovážný stav, nultý termodynamický zákon, rovnovážný děj, vratný děj, vnitřní energie.

1.7.1 Kinetikcka teorie latek

teorie, ktera objasnuje strukturu a vlastnosti latek pohybem a vzajemnym pusobenim atomu molekul a iontu, z nichz se latky skladaji.

- (1) Vsechny latky(kterehokoliv skupenstvi) jsou slozeny z castic (atomy, molekuly, ionty). Mezi casticemi jsou mezery, proto mluvime o nespojite (diskretni strukture latek)
- (2) Tyto castice se neustale a neusporadane pohybuji (=tepelny pohyb) => maji kinetickou energii

o tepelnem pohybu castic v latkach svedci mnohe jevy

Difuze : samovolny pohyb molekul rozpustene latky z mista o vyssi koncentraci do mista s nizsi koncentraci. Za urcitou dobu se daa latka rpz[ty li do celeho objemu rooztoku a jeji koncetrace bude vsude stejna

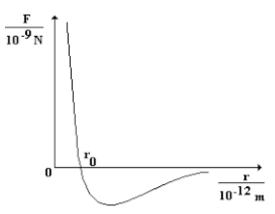
Brownuv pohyb : nepretrzity a chaoticky pohyb mikroskopickych castic v plynne, nebo kapalnem mediu. Rychlost Brownova pohybu je umerna teplote systemu.

1.7.2 ...

(3) Castice na sebe pusobi silami elektromagneticke povahy - pritazlive, odpudive

vzajemne silove pusobeni mezi dvema casticemi v zavislosti na vzdalenosti mezi nimi

- sfera vzajemneho pusobeni : kazda castice je pritahovana jen nejblizsimi casticemi ve svem okoli
- vazebne sily sily jimiz na sebe pusobi atomy v molekule
- kvuli silovym pusobenim mezi casticemi ma teleso i vnitrnipotencialni energii
- \bullet r_0 : rownovazna poloha, nepusobi sila

Stavove veliciny: veliciny, ktere popisuji stav termodynamickeho systemu. Deli se na:

extenzivni: zavisi na velikosti systemu

Objem, Hmotnost, Latkove mnozstvi, Vnitrni energie, entalpie, dalsi termodynamicke potencialy, Entropie

intenzivni: jsou na velikosti systemu nezavisle

Tlak, Teplota, Hustota

1.7.3 Molarni Veliciny

atomova hmotnostni jednotka : $\frac{1}{12}$ hmotnosti atomu uhliku nuklidu $C^{12}~m_u=1.66*10^{-27}~\mathrm{[kg]}$

Relativni aromova hmotnost A_r - udava kolikrat je atom tezsi, $m = A_r m_u$

Avogadrova konstanta - pocet castic v jednom molu $N_A = 6.02 * 10^{23} \ [mol^{-1}]$ Latkove Mnozstvi n - vyjadruje pocet castic v telese v molech $N = N_A * n$

Molarni hmotnost M_m : hmotnost 1 molu latky $m = M_m n \left[kg/mol \right]$ Molarni objem V_m : objem 1 molu latky $V = V_m n \left[m^3/mol \right]$ molarni objem plynu za normalnich podminek, tzn $V_m = 22,414 \left[l \right] 1,66*10^{-27}*6.02*10^{23} = 10^{-3}$... nahoda? ne, picus chemik prohlasil gram za hlavni jednotku

Chemicka vazba : spojeni mezi atomy s nestabilni elektronovou konfiguraci => tvori molekuly krystalova mrizka : mnozina urcitych abstraktnich bodu, podle nichz se popisuje struktura krystalu

1.7.4 Vnitrni energie

soucet vsech kinetickych a potencialnich energie

1.7.5 Teplo

energie, kterou pri tepelne vymene preda teleso s vyssi teplotou

 $Q = mc\Delta t [J]$

merna tepelna kapcita c [J/kgK]

Rovnovazny stav soustavy : každá soustava, která je od určitého okamžiku v neměnných vnějších podmínkách, přejde samovolně po určité době do rovnovážného stavu a samovolně z něho nevyjde.

Rovnovážný děj je děj, při kterém soustava prochází řadou na sebe navazujících rovnovážných stavů. Reálné děje lze považovat za rovnovážné, probíhají-li dostatečně pomalu.

Priklad 1.7.1

Když píst s plynem rychle stlačíme, potřebuje plyn na dosažení rovnováhy určitý čas (molekuly na druhé straně neví, že píst je stlačován, dokud k nim nedorazí vytlačené molekuly => chvíli trvá než se vytlačené molekuly rozmístí po pístu a vyrovná se tlak a teplota v celém objemu). Stlačujeme pomaleji: vytlačených molekul je méně, rozdíly v tlaku jsou menší => pokud budeme píst stlačovat dostatečně pomalu, bude mít teplota i tlak dost času na vyrovnání v celém objemu => v každém okamžiku se plyn bude chovat, jako kdyby byl v rovnovážné poloze => rovnovážný děj.

Modely jednotlivych skupenstvi

- (1) pevne latky castice blizko u seb, pravidelne usporadany
- (2) kapaliny castice dal od sebe
- (3) plyny castice nejdal od sebe

1.8 Vnitřní energie, teplo, teplota

Pojmy 1.8.1

Vnitřní energie, změny vnitřní energie (práce, tepelná výměna), první termodynamický zákon, tepelná rovnováha, teplota, teplotní stupnice, třetí termodynamický zákon, měrná tepelná kapacita, kalorimetrická rovnice, přenos vnitřní energie (vedením, prouděním, zářením).

1.8.1 1. termodynamicky zakon

Energii U soustavy lze změnit jen výměnou tepla Q, nebo práce W d $U = \delta Q + \delta W$

1.8.2 2. termodynamicky zakon

Entropie systemu pouze narusta, teplo se prenasi vzdy z z mist s vyssi teplotou do mista s nizsi teplotou

$$Q = mc\Delta T$$

Kalorimetricka rovnice: tepelne ztraty do okoli zanedbavame (klorimetr = tepelne izolovana nadoba)

$$|Q_1| = |Q_2|$$

tepelna vymnena muze probihat a) Vedenim b) Zarenim c) Proudenim

1.8.3 3. termodynamicky zakon

Při absolutní nulové teplotě je entropie čisté látky pevného nebo kapalného skupenství rovna nule.

1.9 Struktura a vlastnosti plynů

Pojmy 1.9.1

Model ideálního plynu, rozdělení molekul podle rychlosti, střední kvadratická rychlost, střední kinetická energie molekuly, teplota a tlak plynu, stavová rovnice pro ideální plyn, Avogadrův zákon, normální molární objem, tepelné děje s ideálním plynem a jejich grafické vyjádření, kruhový děj, Carnotův cyklus, tepelné a chladící stroje, druhý termodynamický zákon.

1.9.1 Model idealniho plynu

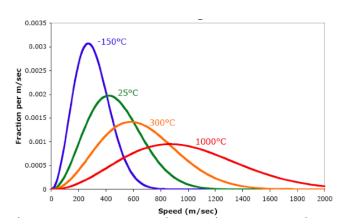
- (1) rozmery moleku; jsou zanedbatelne male ve srovnani se stredni vzdalenosti molekul od sebe
- (2) molekuly na sebe na sebe navzajem silove nepusobi krome vzajemnych srazek
- (3) srazky molekul jsou dokonale pruzne
- 4 pohyb molekul je jen posuvny

Note

pri dostatecne velkych teplotach a nizkem tlaku se nizkem tlaku se skutecne plyny priblizuje modelu idealniho plynu.

Maxwell-Boltzmanova distribuce rychlosti molekul v latce podle cetnosti. Limit (diskretniho) histogramu => graf

osa y - kolik procent ma takovouto rychlost v rozmezi $\pm 0.5 m/sec$

$$E_k = \sum E_{ki}$$

stredni kvadraticka rychlost je takova ze

$$E_k = \sum \frac{1}{2} m v^2 = N * \frac{1}{2} m v_k^2$$

z grafu lze odvodit, ze tato rychlost je rovna

$$v_k^2 = \frac{3kT}{m_0} = \frac{3kT}{M_m n} = \frac{3kT N_A}{m_0 N} = \frac{3R_m T}{M_m}$$

1.9.2 Molarni plynova konstanta

$$R_m = N_A \kappa = 8.31 \; [J/kgmol]$$

1.9.1 Nejpravdepodobnejsi rychlost molekuly

$$v_p^2 = \frac{2\kappa T}{m} = \frac{2RT}{M}$$

1.9.2 Stredni kineticka energie

$$E_0 = \frac{1}{2}m_0v_0^2 = \frac{3}{2}kT$$

1.9.3 prumerna rychlost molekuly

$$\bar{v}^2 = \frac{8RT}{\pi M}$$

1.9.4 Kineticka energie

$$E_0 = \frac{3}{2}NkT$$

tlak plynu : soucasne narazy velkeho poctu molukul plynu na plochu S se projevi jako tlakova sila.

$$p=\tfrac{1}{3}\rho v_k^2$$

1.9.3 Stavova rovnice

$$p = \frac{1}{3} \frac{N}{V} m_0 \frac{3\kappa T}{m_0} = \frac{N\kappa T}{V}$$

$$pV = N\kappa T = TR_m N$$

pro 2 stavy tehoz plynu tudiz plati

$$\frac{pV}{T} = nR_m = konst.$$

Deje v idealnim plynu

- (1) Izotermicky dej : T=konst, pV=kons. $E_k = \frac{3}{2}NkT$, takze dU = 0 a dQ = -dW. System tedy premenil prijate teplo Q na vykonanou praci W
- (2) Izochoricky dej : V=konst, p/T=konst, pdV = dW = 0. System nekonal praci, ale prijal teplo dU = dQ
- (3) Izobaricky dej : p = konst V/T = konst, system vykonal praci dW = pdV a prijal teplo Q.
- 4 ADiabaticky dej : Q=0 tzn plyn je absolutne tepelne izolovan. dU=0+dW=-pdV ... substituce $\alpha=\frac{3}{2}$

$$U = \alpha nRT = \alpha pV$$

$$dU = \alpha (pdV + dpV)$$

$$-pdV = \alpha pdV + \alpha Vdp$$

$$\alpha Vdp = -(\alpha + 1)pdV$$

$$\int_{p_0}^{p} \frac{dp}{p} = -\frac{\alpha + 1}{\alpha} \int_{v_0}^{v} \frac{dv}{v}$$

$$\frac{p}{p_0} = (\frac{v}{v_0})^{-\frac{\alpha + 1}{\alpha}}$$

$$p_0V_0^{\gamma}=pV^{\gamma}=konst.$$

1.9.4 Poissonova konstanta

$$\gamma = \frac{C_p}{C_n} = \frac{f+1}{f}$$

 $\gamma = \frac{C_p}{C_v} = \frac{f+1}{f}$ kde C_p je molarni kapacita pri stalem tlaku C_v je molarni tepelna kapacita pri stalem objemu. f jsou "stupne volnosti" castice. Pro jednoatomove molekuly f=3, pro dvouatomove f=5, jinak je γ potreba najit v tabulkach.

1.10 Struktura a vlastnosti pevných látek

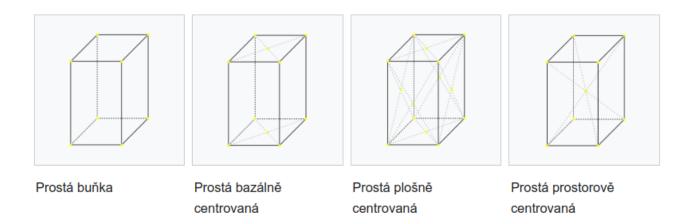
Pojmy 1.10.1

Stavba látek z částic, silové působení mezi částicemi, druhy vazeb, látky amorfní a krystalické, model krystalové mřížky, poruchy v krystalové mřížce, deformace, normálové napětí, relativní prodloužení, Hookův zákon, křivka deformace, teplotní roztažnost.

castice jsou v pevnych latkach pravidelne usporadany, delime je na

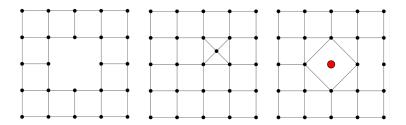
- (1) amorfni zvykacky, plasty
- (2) krystalicke nerosty, kovy

krystalicka mrizka : sablona pro umisteni atomu. Nutne nemusi byt vsechny mista obsazeny **idealni krystalova mrizka** je takova, ze v kazdem uzlovem bode se nacazi castice tzn nema poruchy mrizku ziskame posouvanim **Elementarni bunky** podel prodlouzenych hran. Elementarnich bunek je mnoho

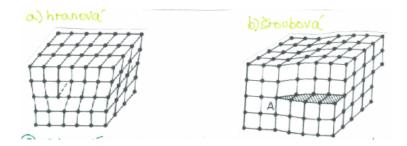

Vazby mezi atomy: kovalentni, iontova, kovova, vodikova...Poruchy krystalicke mrizky

(1) Bodove

(2) Dislokace

(3) Objemove v krystalu je kus vytrznickeho materialu

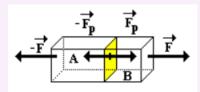
Mechanika deformace pevnych latek \iff

1 Elasticka : pruzna, vratna

(2) Plasticka: tvarna, nevratna

(3) deformace tahem, tlakem, ohybem, smykem, kroucenim

1.10.1 normalove napeti

$$\sigma_n = \frac{F_p}{S} [Pa]$$

kde ${\cal F}_p$ je velikost síly působící kolmo na plochu příčného řezu o obsahu S

1.10.2 Relativni prodlouzeni

$$\epsilon = \frac{\Delta l}{l_0}$$

1.10.3 Hookuv zakon

Pro pruznou deformaci tahem je normalove napeti primo umerne relativnimu prodlouzeni

$$\sigma_n=E\epsilon$$

1.10.4 teplotni roztaznost

$$\epsilon = \alpha \Delta T$$

 α teplotni soucinitel delkove roztazosti

(1) delkova
$$l = l_0(1 + \alpha \Delta T)$$

② **plosna**
$$S = (l_0(1 + \alpha \Delta T))^2$$

(3) objemova
$$V = (l_0(1 + \alpha \Delta T))^3$$

1.11 Struktura a vlastnosti kapalin

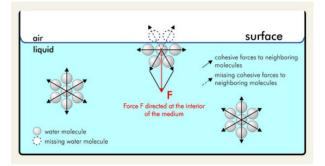
Pojmy 1.11.1

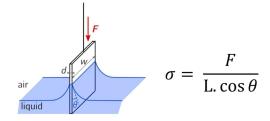
Povrchová vrstva kapalin, povrchová energie, povrchové napětí, povrchová síla, jevy na rozhraní, kapilární tlak, kapilární jevy, teplotní roztažnost kapalin.

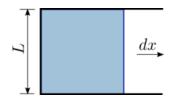
Vlastnosti kapalin: podobne strukture amorfnich latek. Usporadani molekul je jen kratkodosahove. Molekuly neusporadane kmitaji kolem roznovaznych poloh. Zvysovanim teploty dochazi ke zmenseni teto doby, coz se projevi i na tekutosti kapaliny. Neustale se vyparuje.

Povrchova vrstva

ruzne molekuly na sebe vzajemne pusobi ruzne pritazlivymi silami. Napr molekula vody se s molekulou vody pritahuje vice, nez s molekulami vzduchu. Tudiz na molekuly povrchu kapaliny pusobi celkova sila dolu coz zapricinuje povrchove napeti. V pripade molekul nadoby to, ale muze byt naopak. Molekula vody se s molekulou nadoby pritahuje vice \implies konkavni tvar.

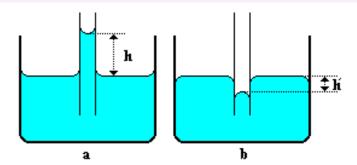

1.11.1 povrchove napeti, neboli energie

povrchove napeti je enrgie povrchu kapaliny na $\left[\frac{J}{m^2}\right]=\left[\frac{N}{m}\right]$ $\sigma=\frac{F}{I}$

1.11.2 Kapilarni jevy

zakrivenim povrchu kapalin pri stenach nadoby v kapilarach u kapek a bublin zpusobuje vznik pridavneho tlaku v kapaline. Tento tlak se nazyva kapilarni tlak.

$$p_k = \frac{F}{S} = \frac{\sigma l}{\pi R^2} = \frac{\sigma 2\pi R}{\pi R^2} = \frac{2\sigma}{R}$$

kapilarni tlak pro bublinu : P_1 ...tlak uvnitr bubliny p_2 ...okolni tlak

$$F_{P2} = F_{\sigma} + F_{P1}$$

$$P_2 4\pi r^2 = 2\sigma 2\pi r + P_1 4\pi r^2$$

$$\Delta P = \frac{4\sigma}{R}$$

nebot tlak v kazde vysce v kapaline musi byt stejny

$$h\rho g = \frac{2\sigma}{R}$$
$$h = \frac{2\sigma}{R\rho g}$$

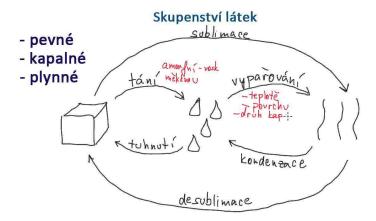
Objemova roztaznost kapalin

$$V = V_0(1 + \beta \Delta T)$$

1.12 Skupenské přeměny látek

Pojmy 1.12.1

Fázový diagram, trojný a kritický bod, modely struktury skupenství, vnitřní energie a její změny při změnách skupenství, vypařování, kondenzace, sytá pára, přehřátá pára, var, sublimace, tání, tuhnutí, měrné skupenské teplo přeměny, vlhkost vzduchu.

Tuhnuti/tani samotna premena skupenstvi vyzaduje energii. behem tuhnuti a tani koexistuji boe skupenstvi na stejne teplote.

```
1.12.1 Sukpenske teplo tani L_t = l_t m merne skupenske teplo tani l_t \ [I/kg]
```

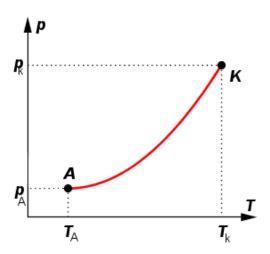
 \ldots skupenske teplo sublimace $L_s,$ skupenske teplo vyparovani L_v

kapalina se neustal vyparuje. Pokud kapalinu uzavreme do nadoby, koncentrace vyaprene latky pomalu zacne stoupat az do urciteho momentu, kdy mnozstvi vyparene latky za cas se rovna latce zpet zkapalnene. V tomto stavu je v nadobe **syta para**, ktera je urena tlakem a teplotou.

 T_A a P_A ... nejmensi hodnoty tlaku a teploty pri kterych je kapalina se svou sytou parou v rovnovaznem stavu

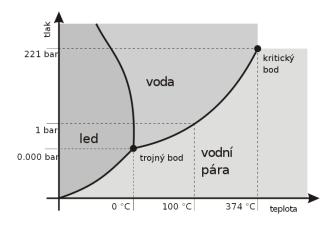
K ...kriticky bod : bod nad ktery nelze latku zkapalnit. $\rho_{pary} = \rho_{kapaliny}$. Zmiz rozhrani. stejnoroda smes.

Z krivky lze ziskat **hodnotu teploty varu** pri danem tlaku. Var kapaliny nastava prave tehdy, kdyz tlak bublin vrouci kapaliny = okolni tlak.

Prehrata para ma nizsi tlak a hustotu, nez syta para tzn za normalnich okolnosti by mela byt zakapalnena. Ziskame ji napriklad ohrivanim syte pary bez pritomnosti kapaliny.

krivka syte pary je pouze cast fazoveho diagramu

Fazovy diagram znazornuje vsechna 3 skupenstvi a jejich rovnovazne stavy

- 1. krivka tani
- 2. krivka sublimace
- 3. krivka syte pary

Trojny bod : kapalne, plynne i pevne skupenstvi koexistuje za daneho tlaku a teploty

1.12.2 Absolutni vlhkost vzduchu

$$\Phi = \frac{m}{V} \left[kg/m^3 \right]$$

m ...hmotnost vodni pary V ...objem vzduchu

1.12.3 Relativni vlhkost vzduchu

$$\phi = \frac{\Phi}{\Phi_m}$$

 Φ ... Absolutni vlh
kost vzduchu pri dane teplote. Φ_m ... absolutni vlhost vzduchu, pri ktere je za teto tepl
tov vodni para ve vzduchu sytou

$$\phi = \frac{P}{P_s}$$

P ...tlak vodni pary, P_s ...tlak syte vodni pary pri dane teplote.

1.13 Mechanické kmity

Pojmy 1.13.1

Pohyb kmitavý, periodický, harmonický, kinematika harmonického pohybu (výchylka, rychlost, zrychlení, fáze, frekvence, perioda), skládání kmitů v jedné přímce, skládání kmitů navzájem kolmých, Lissajousovy obrazce, dynamika harmonického pohybu, pružina, kyvadlo, přeměny energie v oscilátorech, tlumené kmity, nucené kmity, rezonance.

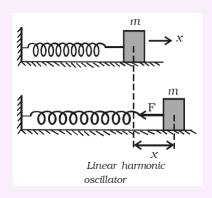
Periodicky pohyb: dej, ktery se s pravidelnymi intervaly opakuje

Perioda: doba jednoho opakovani

1.13.1 Frekvence
$$f = \frac{1}{T} [Hz]$$

Kinematika harmonickeho kmitani : zkouma periodicky pohyb

pro linearni harmonicky oscilator plati

$$F = -ky$$
$$\ddot{y} = -\frac{k}{m}y$$

jejiz obecnym resenim je

$$y = C_1 \cos(wt) + C_2 \sin(wt)$$

$$y = y_0 \cos(wt) + \frac{v_0}{w} \sin(wt)$$

$$y = \sqrt{y_0^2 + (\frac{v_0}{w})^2} \sin(wt + \theta)$$

23

,kde
$$w = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

$$2\pi = wT$$
$$T = \sqrt{\frac{m}{k}}2\pi$$

$$E_p = \int F \,\mathrm{d}y = \int -ky \,\mathrm{d}y = -\tfrac{1}{2}ky^2$$

$$E_k = \frac{1}{2}mv^2$$

$$E = E_p + E_k = \frac{1}{2}ky_{max}^2 = \text{const.}$$

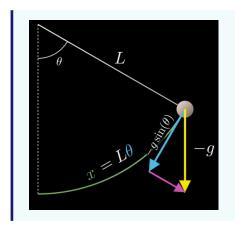
Rovnovazna poloha pozice, kdy pusobi nulova rovnovazna sila Krajni poloha: poloha, kde je nejvetsi potencialni energie Slozene kmitani vznikne skladanim nekolika kmitavych pohybu

1.13.3 Tlumene kmitani

$$\ddot{y} = -\frac{k}{m}y - \frac{c}{m}\dot{y}$$
$$y = Ae^{-\frac{c}{2m}t}\cos(\sqrt{\frac{k}{m}t})$$

... pro
$$v_0 = 0$$
 a $y_0 = y_{max}$

nucene kmity : na konci kazde periody kompenzujeme ztraty energie vznikle tlumenim kmitaveho pohybu **Rezonance** amplituda vychylky nucenych kmitu dosahne maximalni hodnoty pri frekvenci, ktera je shodna s frekvenci vlastniho kmitani oscilatoru

$$\ddot{x} = L\ddot{\theta} = -g\sin\theta$$

$$\ddot{\theta} = -\frac{L}{g}\sin(\theta)$$

$$\sin\theta = \dot{\theta}$$

$$\ddot{\theta} = -\frac{L}{g}\theta$$

$$\implies w^2 = \frac{L}{g}$$

1.14 Mechanické vlnění

Pojmy 1.14.1

Vznik, šíření a druhy vlnění (postupné, stojaté, příčné, podélné), rychlost šíření vlny (fázová rychlost), vlnová délka, rovnice postupné vlny, interference vlnění, koherentní vlnění, odraz vlnění, Huygensův princip, zákon odrazu s lomu, ohyb vlnění, zvuk, Dopplerův jev, souvislosti s optikou.

1.15 Elektrostatické pole

Pojmy 1.15.1

Elektrický náboj, zákon zachování náboje, Coulombův zákon, elektrostatické pole, homogenní a radiální pole, intenzita elektrického pole, elektrický potenciál, elektrické napětí, práce v homogenním elektrickém poli, vodič a nevodič v elektrickém poli, elektrostatická indukce, kapacita vodiče, kapacita soustavy vodičů, kondenzátory, řazení kondenzátorů.

1.16 Elektrický proud v kovech

Pojmy 1.16.1

Elektrický proud, elektromotorické napětí, elektronová vodivost, Ohmův zákon, voltampérová charakteristika, elektrický odpor, závislost odporu na rozměrech vodiče a na teplotě, supravodivost, termočlánek, Ohmův zákon pro uzavřený obvod, vnitřní odpor zdroje, Kirchhoffovy zákony, výkon elektrického proudu.

1.17 Elektrický proud v polovodičích

Pojmy 1.17.1

Polovodiče vlastní, příměsové, typ N, typ P, přechod PN, diodový jev, dioda jako usměrňovač, Graetzovo zapojení, tranzistorový jev, tranzistor jako zesilovač, termistory, diody LED, fotodiody.

1.18 Elektrický proud v kapalinách a plynech

Pojmy 1.18.1

Elektrolytická disociace, elektrolýza, závislost proudu v elektrolytu na napětí, Faradayovy zákony elektrolýzy, galvanické články, elektrolytická polarizace, akumulátory, ionizace, nesamostatný a samostatný výboj, voltampérová charakteristika výboje, doutnavý výboj, jiskra, oblouk, katodové záření, elektronový paprsek, emise elektronů.

1.19 Stacionární magnetické pole

Pojmy 1.19.1

Magnetické pole elektrického proudu, magnetické indukční čáry, Ampérovo pravidlo, magnetická indukce, magnetické pole vodičů s proudem, silové působení na náboje a vodič s proudem, Flemingovo pravidlo, silové působení mezi dvěma vodiči s proudem, definice ampéru, magnetické vlastnosti látek (diamagnetické, paramagnetické, feromagnetické), magnetická hystereze (látky magneticky měkké a tvrdé).

1.20 Nestacionární magnetické pole

Pojmy 1.20.1

Elektromagnetická indukce, Faradayův zákon elektromagnetické indukce, magnetický indukční tok, Lenzův zákon, Foucaultovy proudy, vlastní indukce, indukčnost, přechodové děje.

1.21 Střídavé elektrické proudy

Pojmy 1.21.1

Vznik střídavého proudu, generátory, napětí fázové a sdružené, elektromotory, transformátor, harmonický průběh střídavého proudu, obvody s R, L, C, sériový a paralelní kmitavý obvod (rezonance), výkon střídavého proudu, [řešení obvodů pomocí komplexních čísel].

1.22 Elektromagnetické pole, kmity, vlnění

Pojmy 1.22.1

Kmitavý obvod jako zdroj elektromagnetického pole, vznik elektromagnetického vlnění, elektromagnetický dipól, vysílač, přijímač, sdělovací technika (mikrofon, reproduktor, modulace, rozhlas, televize), spektrum elektromagnetického vlnění.

1.23 Geometrická optika

Pojmy 1.23.1

Šíření světla, optické prostředí, [Fermatův princip], zákon odrazu a lomu světla, rozklad (disperze) světla, optická soustava, zrcadla, čočky, zobrazovací rovnice, příčné zvětšení, oko, optické přístroje.

1.24 Vlnová optika

Pojmy 1.24.1

Spektrum elektromagnetického vlnění, vznik a podstata světla, šíření světla, Huygensův princip, odraz, lom, interference světla, koherence, Youngův pokus, interference na tenké vrstvě (Newtonova skla), holografie, ohyb světla, polarizace.

1.25 Fotometrie

Pojmy 1.25.1

Zářivý tok (světelný tok), zářivost (svítivost), ozáření (osvětlení), tepelné záření, záření černého tělesa, Stefan-Boltzmanův zákon, Wienův posunovací zákon, Planckův zákon, kvantum energie, spektrum elektromagnetického záření (UV, RTG, γ)

1.26 Základy speciální teorie relativity

Pojmy 1.26.1

Inerciální soustavy, Galileiho princip relativity, Michelson - Morley, Einsteinovy postuláty, Lorentzova transformace, relativnost současnosti, dilatace času, kontrakce délek, skládání rovnoběžných rychlostí, relativistická hmotnost, relativistická hybnost, relativistická energie (E=mc2).

1.27 Základy kvantové fyziky

Pojmy 1.27.1

Kvantování energie (Planck), fotoelektrický jev (Einsteinova rovnice, foton), Comptonův jev, vlnové vlastnosti částic (de Broglieovy vlny), korposkulárně vlnový dualismus, Davisson-Germerův pokus, [Schrödingerova rovnice], Heisenbergovy relace neurčitosti, kvantování fyzikálních veličin, princip korespondence.

1.28 Fyzika elektronového obalu

Pojmy 1.28.1

Modely atomu, spektrum vodíku, Franck-Hertzovy pokusy, kvantově mechanický model atomu vodíku, kvantová čísla, orbitaly, spin, Pauliho princip, elektronová konfigurace, periodická soustava prvků, emise světla, laser.

1.29 Fyzika atomového jádra

Pojmy 1.29.1

Modely atomového jádra, jaderné síly, závislost vazebné energie připadající na jeden nukleon na nukleonovém čísle, hmotnostní úbytek, radioaktivita, zákon radioaktivní přeměny (rozpadu), poločas rozpadu, rozpadové řady, umělá radioaktivita, jaderné reakce, jaderná energetika, detektory částic, urychlovače částic.